

Applaus!

Wat maakt een Week van de Vrijwilliger succesvol? De media-aandacht, ja. De mate waarin clubs, verenigingen, initiatieven, organisaties en lokale besturen hun vrijwilligers in de watten leggen. Ja dat natuurlijk ook.

De essentie licht echter elders. Die halen we uit het zichtbaar maken van die duizenden mensen die zich onvoorwaardelijk en onvermoeibaar inzetten om bij te dragen aan het succes van acties, projecten, het halen van resultaten.

Die positieve energie stemt me vrolijk en is zo ontroerend mooi. Je ziet vrijwilligers op evenementen, bij openingen van tentoonstellingen, op vormingsinitiatieven of die nu plaats vinden in de late avond, op een zaterdagochtend of in hun vakantieperiode, tijdens momenten van plezier, op moeilijke en pijnlijke momenten. Ze staan er altijd!

Zo lijken al die vrijwilligers op perpetua mobilia.

Meestal werken ze naarstig en in alle bescheidenheid achter de schermen, treden niet in de spotlights behalve als je het hen uitdrukkelijk vraagt. En dan nog. Ze vrijwilligen omdat ze dat normaal vinden, omdat ze 'geen zittend gat' hebben, omwille van de vriendschap, omdat ze speciale antennes hebben die noden, eenzaamheid, behoeften in de samenleving opvangen zoals enkel vrijwilligers dat kunnen. Ze doen het niet voor hun eer en glorie of om er beter van te worden.

Bijzonder prettig vind ik dat als je hen aanspreekt op hun bijzondere talenten, je ze in feite met een 'vingerknip' kan engageren.

Dynamische knapen en meiden zijn het.

Wie beroep doet op vrijwilligers, of van hun diensten en activiteiten geniet, beschouwt het te vaak als vanzelfsprekend, normaal. Vrijwilligers lijken dan bij het geheel te horen zoals het oude, vertrouwde meubilair. Daarmee doen we hen geen eer aan.

Het feit dat ze effectief meerwaarde creëren, vraagt erkenning en waardering. Een Week van de Vrijwilliger belicht de inzet en zorgt ervoor dat er geen gewenning optreedt, dat we het niet zomaar als normaal en vanzelfsprekend mogen vinden dat mensen hun tijd, energie, een deel van hun privéleven doneren aan anderen, aan de maatschappij.

Daarom verdienen ze een hard applaus.

Dank jullie wel vrijwilligers!

Eva Hambach
Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw
1 maart 2014

